

ИВАНА СИМЕОНОВИЋ ЋЕЛИЋ / Сећање...
IVANA SIMEONOVIĆ ĆELIĆ / Memory...

ИВАНА СИМЕОНОВИЋ ЋЕЛИЋ

Сећање...

IVANA SIMEONOVIĆ ĆELIĆ

Memory...

галерија

Београд
Јул-август 2024.

Ирина Суботић

ЖИВОТ ПУН СМИСЛА

Одлазак Иване Симеоновић Ћелић марта 2023. био је колико неочекиван толико и трагичан, јер је она била препуна идеја и планова, њена радна воља и енергија су биле неисцрпне, и ма колико да смо сви око ње осећали да је њено здравствено стање уздрмано, нико није знао ни сумњао, нити желео да верује, да је њен организам већ посустајао...

Угасила се непосредно пошто је успешно завршила свој последњи, огроман – заветни ангажман око свеобухватне монографије посвећене оцу, знаменитом архитекти и пилоту Војину Симеоновићу, из серије књига на које је с разлогом била веома поносна: то су биле посебно репрезентативне едиције добитника Награде „Стојан Ћелић“ које је установио Музеј Zepher у знак сећања на нашег великог уметника, интелектуалца, професора и академика. Након Богољуба Бобе Јовановића, Милије Нешића, Славољуба Цаје Радојчића и Вјере Дамјановић, Награду „Стојан Ћелић“ је добила и Шемза Гавранкапетановић, али по свој прилици њена монографија неће изаћи у истој серији.

Ивану ћемо сви памтити како неуморно, вредно спроводи своје богате планове, своју непресушну жељу да надокнади оно што ни комплетне институције и институти нису урадили за нашу културу, пре свега за историју наше савремене уметности – подразумевајући под тим најпре њен рад у Библиотеци Академије одн. Факултета ликовних уметности, а потом наставничке програме али и административне обавезе, као што је био посао продекана. Студентима је настојала да пренесе највише вредности историје наше културе, најпре средњег века за који је од младости била везана, па је једна од њених неуморних активности било редовно организовање студентских екскурзија са обиласцима најзначајнијих споменика у којима је видела суштину наше уметности и традиције на коју се – у великој мери – ослања наше целокупно стваралаштво.

Када је пре више од три деценије Стојан Ћелић прерано отишао из живота, а Ивана остала без велике људске и стручне подршке, она се у потпуности посветила раду. Знала је да породица мора да стане иза уметника, да не треба чекати туђу добру вољу или нечију случајну решеност да се за њега/њу нешто учини: објавила је драгоцене, сјајно документоване монографије о Ћелићевом комплетном опусу, приређивала је његове репрезентативне изложбе, Simeonović

Наспрамна страна / Opposite page
Ивана Симеоновић Ћелић / Ivana Simeonović Čelić
Фото / Photo: Горанка Матић / Goranka Matić

припремала легат његових дела. У исти мах, захваљујући огромној енергији и јасној визији у ком правцу ће се њена активност кретати, Ивана је основала Галерију Zepter и отпочела с редовним организовањем изложби како веома угледних уметника, тако и оних заборављених, али и оних сасвим младих, у које је веровала и којима је давала шансу њиховим првим самосталним наступима. У јеку трагичних ратова деведестих година, када смо животарили у беди и мраку, свечаност отварања Иваниних изложби уливала нам је трачак светлости и вере да се може и достојанственије живети...

Стојан Ћелић и Ивана Симеоновић Ћелић / Stojan Ćelić and Ivana Simeonović Ćelić
Фото / Photo: Горанка Матић / Goranka Matić

Галерија Zepter је у неколико наврата била премештана, али се концепцијски није мењала, јер је иза свега стајала њена непоколебљива идеја којом је постепено – али сигурним корацима – изграђивала значајну установу културе,

која ће се – такође на њену иницијативу – брзо преточити у први приватни музеј посвећен савременој српској уметности од краја Другог светског рата до данас. И то у репрезентативном историјском здању, у самом центру Београда! Уз сталну поставку Музеја Zepter, она је водила рачуна и о перманентној излагачкој делатности, и овде и у иностранству, о обогаћивању Музеја новим аквизицијама, бринула је о конзерваторским условима под којима се дела чувају, о систематски вођеној документацији и о сталном богаћењу библиотеке посвећене пре свега уметницима из збирке Музеја Zepter, али и најшире – савременој уметности. Иницијална је малу али драгоцену музејску продавницу за коју је наручивала оригинална уметничка дела, приступачна љубитељима...Наставила је некадашњу лепу праксу слања новогодишњих честитке у виду графика наших најеминентнијих уметника, које је наменски наручивала сваке године.

Графички колектив, са Цуцом Сокић и Ирином Суботић, 1995. / Graphic collective, with Cuca Sokić and Irina Subotić, 1995
Фото / Photo: Горанка Матић / Goranka Matić

Muzej Zepter није био само њен понос, и понос породице Zepter која је то омогућила: сви осећамо да би наша културна сфера била много сиромашнија да није успела у својој намери да оснује тако репрезентативну музејску збирку са свим пратећим делатностима које установа тог типа захтева.

О Иваниним активностима могло би се унедоглед говорити. И увек ће нешто бити прескочено, невољно заобиђено. Волела је да буде добро информисана, да

Ирина Суботић, Ивана Симеоновић Ћелић и Вјера Дамјановић, 2022, Muzej Zepter / Irina Subotić, Ivana Simeonović Čelić and Vjera Damjanović, 2022, Museum Zepter
 Фото / Photo: приватна архива / private archive

прати дешавања у култури, шта се издаје, шта се значајно појављује на сцени. Обилазила је неуморно изложбе и отворене атељеа, посебно својих студената и бројних пријатеља и то не само у Београду, него широм Србије, а понекад и даље... Интервјуи које је водила с нашим и страним уметницима имају изузетну вредност као јединствени документ и аутентични стваралачки исказ, захваљујући њеним аутентичним питањима и добром познавању материје о којој је реч, било да се радило о бројним видео-записима или текстовима објављеним у часописима и књигама. Волела је Париз у којем је провела месеце богате искуствима и сусретима, што је преточила у посебну књигу интервјуа с

уметницима. Њени бројни радови представљају важна сведочанства о многим ствараоцима и појавама наше и европске, посебно француске уметности, а последњих година радије се посветила текстовима својих колега и колегиница. Тиме је на још један, изванредно драгоцен и користан начин задужила нашу струку: најпре у сарадњи са Издавачком кућом Клио Зорана Хамовића, потом само са Фондацијом Мадлене Јанковић/Zepter, уредила је и објавила двадесетак књига наших ликовних критичара и критичарки старије и средње генерације у виду зборника, са њеним избором најзначајнијих текстова. У истој серији су такође сачувана и поједина остварења чија је ефемерна, односно нематеријална форма намењена етеру, као што су радијски текстови, драмска дела, интервјуи и слично, могла да буде заувек изгубљена.

Волела је концерте Београдске филхармоније петком на Коларцу, нарочито када је свирала њена сестричина Милана. Волела је позориште – чини ми се да ниједну београдску премијеру није прескочила. Волела је путовања у далеке светове – пре свега на Блиски и Средњи Исток: не знам да ли је ико боље од ње упознао готово све значајне остатке старих цивилизација на том простору, од Турске и Египта, до Сирије, Јордана, Либана и Израела, па преко Кавказа – Грузије и Јерменије, чак до Ирана... Била је пресрећна што јој се остварио сан да посети постојбину својих цинцарских предака – албанско Москопоље. Са путовања је доносила драгоцену искуства и сећања, поткрепљена многобројним фотографијама а готово увек обогаћена примерком неког старог накита, малог килима, раскошне ешарпе, појаса, керамике или необичног крстића за њену велику колекцију... Стан у улици Браће Југовића, препун опипљивих трагова њених путовања, сведочи о тим интересовањима, разним импресијама, дружењима и драгим животним сусретима.

Била је окружена широким кругом школских, факултетских и породичних пријатеља, комшија и бројних сапутница по споменицима и врлетима света. Волела их је чак и када је била критички расположена према њима. Отворено је говорила када се с нечим или с неким није слагала; била је у том погледу крајње јасна, искрена, често строга и недвосмислена.

Била је брижна сестра, али је изнад свега незаборавна њена посвећеност, њена љубав и пажња према сестрићу Марку, сестричини Милани и њиховој дивној деци. Све их је свим срцем пригрлила и у њих усадила исту знатижељу и потребу да их уметност, и у најширем смислу култура, како савремена, тако и класична, обогаћује и надахњује, да буде део њихових живота, као што је то било и у њеном, нажалост тако нагло, и неправично рано прекинутом.

Животни простор Иване Симеоновић Ћелић / Living Space of Ivana Simeonović Čelić
Фото / Photo: Владимир Поповић / Vladimir Popović

Саво Поповић

НА ПУТУ ИЗМЕЂУ ДВА ПИСАЋА (РАДНА) СТОЛА

Свакодневица директорке првог приватног музеја – Музеја Zepter, историчарке уметности др Иване Симеонове Ћелић била је непрекидно путовање између њеног радног стола у музеју за који је седала око 11 часова и потом, увече до оног у њеном дому за којим је настављала посао коме је у потпуности била посвећена.

А на оба, компјутери са материјалом на ком је тренутно радила, са материјалом који је чекао провере, фотографијама за издања која је припремала, текстовима других аутора које је проверавала, кориговала, цизелирала. Околу хрпа цедуљица, подсетника, оловака... Та два стола су били њене мачке, њени пси – њени љубимци од којих се није одвајала. На неки начин, они су представљали кулминацију њеног рада, посвећене посвећене уметности. Још као библиотекарка на Ликовној академији уметности у Београду, касније Факултету ликовних уметности, на почетку њене импозантне професионалне каријере писала је ликовне критике. Једна на коју је посебно била поносна је она која се односила на слику Моме Антоновића коју је коначно, касније као директорка Музеја успела да набави за ту кућу уметности. Следили су „Париски разговори“, па многи интервјуи са домаћим уметницима, професорима Факултета ликовних уметности, снимљени интервјуи – данас драгоцени документарни материјал, ауторски текстови, монографије... Ону посвећену Милу Милуновићу је посебно истицала. Кроз монографије, у коауторству са др Ирином Суботић, исцрпно је обрађен целокупни опус Стојана Ћелића.

Импозантна библиографија, која ће у целисти бити објављена у њој посвећеној монографији на јесен – сведочи да није било области, у оном чиме се баве историчари уметности, а да се у њој није огледала.

Данас кад је оснивачица и власница Музеја Zepter Мадлена Zepter с Иванином смрћу угасила многобројне активности те куће, јасно се препознаје да је Симеон Ћелић обављала посао институције, посао који у државним музејима обављају читави тимови, па и тада не увек тако успешно. Све је било у славу уметности, а тиме, њеним ангажманом, у корист Музеја Zepter. Посвећеност послу и углед који је уживала отворали су врата многој сарадњи која на неком другом месту не би била могућа. Било да се радило о откупу дела за Музеј, ауторском одзиву кад су у питању била различита издања која је Музеј објављивао, сарадњи са другим кућама културе, легатима, као што је онај у Сремској Митровици – Лазара Возаревића.

Динамика у смени изложби током године призивала је и окупљала огроман број поклоника уметности. Паметна и добро промишљена излагачка политика коју је Ивана Симеоновић Ћелић креирала обухватала је актуелну ликовну продукцију значајних уметника, подсећање на ствараоце које је овдашње кратко памћење пренебрегло, многе вредне уметнике је враћала на ликовну сцену, млади су имали прилику да се по први пут јавно представе публици. Једном годишње је изложбом „Аквизиције“ представљала дела која су откупљена за Музеј, а у Галерији музеја је приређивала гостовања из других збирки, легата...

Знатижеља да прати актуелну ликовну сцену водила је од Чачка и Меморијала Надежде Петровић до Кикинде и Међународног симпозијума скулптуре у теракоти, до Бановаца и Мацуриног музеја... Није пропуштала отварања изложби у београдским галеријама и музејима. Оном ко је такође професионално и(ли) пасионирано пратио изложбе није могло промаћи да је она била једини директор неке куће уметности који није пропуштао те и такве догађаје, а ретко су се на њима могли срести кустоси државних музеја и галерија.

Пасионираност којом је била посвећена послу – методичност било у организовању и реализацији изложби и издања у којима је и сама учествовала или издања других аутора, била је импресивна. Веома захтевна кад је рад у питању умела је да сама себи створи проблеме. Неким се сарадницима на заједничком послу – пројекту, незадовољна њиховим ангажманом, знала захвалити на даљој сарадњи и прекидала ју је, други су пак сами одустајали. Наметала је ритам који је било тешко пратити. Али, од других није захтевала више него што је она сама улагала.

Irina Subotić

A LIFE FULL OF MEANING

The demise of Ivana Simeonović Ćelić in March 2023 was both unexpected and tragic, she was so full of ideas and plans, her work ethic and energy were boundless, and although we were aware her health was frail, none of us knew or suspected, nor did we want to believe, that her body was already seriously declining...

She passed away just after successfully completing her last monumental testamentary undertaking, a comprehensive monograph dedicated to her father, the renowned architect and pilot Vojin Simeonović. It was one of a series of books she was justifiably proud of. These were special-edition volumes, monographic studies of the artists recipients of the Stojan Ćelić Award established by the Zepter Museum in memory of our great artist, intellectual, professor, and academician. After Bogoljub Boba Jovanović, Milija Nešić, Slavoljub Čaja Radojčić, and Vjera Damjanović, Šemza Gavrankapetanović received the Stojan Ćelić Award, although it seems that her monograph will not be published in the same series.

We will all remember how tirelessly and diligently Ivana carried out her ambitious plans, her unfailing desire to make up for what entire institutions and institutes have not accomplished for our culture, particularly regarding the history of our contemporary art. It implies her initial work at the library of the Academy of Fine Arts, later the Faculty of Fine Arts, and then her subsequent teaching programs and administrative responsibilities, such as her position of vice-dean. She endeavored to convey to her students the highest values of our cultural heritage, particularly from the Middle Ages, which had a profound impact on her since her youth. Thus, one of her tireless activities was organizing regular student excursions to visit the most significant monuments of our cultural heritage which embody the essence of our art and tradition upon which our entire creative output largely relies.

When Stojan Ćelić prematurely passed away more than three decades ago, leaving Ivana deprived of great humane and professional support, she devoted herself entirely to her work. She knew that it was the responsibility of the family to stand behind the artist and that one should not wait for someone else's benevolent will or chance decision to take action on his/her behalf. She published valuable, meticulously documented monographs on Ćelić's complete oeuvre, curated his representative exhibitions, and prepared the bequest of his works. Simultaneously, thanks to her limitless energy and clear vision of her future activity, Ivana founded the Zepter Gallery and began organizing regular exhibitions featuring renowned

Наспрамна страна / Opposite page
Ивана Симеоновић Ћелић / Ivana Simeonović Ćelić
Фото / Photo: Марко Зарић / Marko Zarić

artists, the forgotten ones as well as the young unknown artists giving them their first opportunity to showcase their work. In the midst of tragic wars of the 1990s, when we were struggling to survive in darkness and despair, the festive openings of Ivana's exhibitions offered a glimmer of light and hope that it was possible to live with more dignity...

Постављање изложбе Милије Нешића, 2018, лична архива /
Exhibition of Milija Nešić set up, 2008, private archive

The Zepter Gallery was relocated several times, but its conceptual essence remained unchanged, as her unwavering idea was to gradually, yet steadily, build a significant cultural institution that would eventually due to her initiative become the first private museum dedicated to modern Serbian art spanning from the end of World War II to the present day. It is housed in a representative historical building in the heart of Belgrade. Apart from maintaining the permanent exhibit at the Zepter Museum, she oversaw a continuous exhibition activity in the country and abroad, the enrichment of the museum with new acquisitions, ensuring conservation conditions for stored works of art, overseeing systematic documentation, and continuous enriching of the library dedicated primarily to artists from the Zepter Museum Collection, but also modern art in general. She initiated a small but precious museum shop for which she commissioned original artistic works making them accessible to art enthusiasts... She continued the former good practice of sending New Year cards in the form of prints by our most prominent artists, which she would specially commission every year.

The Zepter Museum was not just her pride and that of the Zepter family who made it possible. We all feel that our cultural sphere would be much poorer if she had not succeeded in her intention to establish such a representative museum collection with all the accompanying activities required by such an institution.

Отварање изложбе и промоција књиге "А... да се мало спотакнем", 2020, лична архива /
Exhibition opening and promotion of the book "A... da se malo spotaknem", 2020, private archive

One could endlessly speak about Ivan's activities. However, there will always be something overlooked or unintentionally skipped. She was keen on staying informed, liked to follow developments in culture, and keep track of what was being published, what significant events were taking place on the art scene. She would tirelessly attend exhibitions and visit studios, especially those of her students and

numerous friends, not just in Belgrade, but across Serbia, and sometimes abroad... The interviews she conducted with artists from our country and foreign ones are of extraordinary value as unique documents and authentic creative statements, thanks to her authentic questions and good knowledge of the subject matter, whether they were in the form of numerous video recordings or texts published in magazines and books. She loved Paris, where she spent months gathering experiences and meeting artists which she turned into a special book of interviews with artists. Her numerous texts present valuable testimonials to many artists and phenomena regarding our, European and particularly French art. During her last years, she preferred to devote her time and energy primarily to her colleagues' texts. It was yet another remarkable and valuable service to our profession, initially in collaboration with Zoran Hamović's Clio Publishing House, and subsequently, solely with the Madlena Janković/Zepter Foundation. She edited and published twenty books in anthology form, featuring her selection of the most significant texts by our art critics of the older and middle generations. In the same series, ephemeral, i.e., non-material forms intended for broadcasting such as radio texts, plays, interviews, and similar, were also preserved, which might have been otherwise lost forever.

She loved attending concerts by the Belgrade Philharmonic Orchestra at the Kolarac Concert Hall on Fridays, especially when her niece Milana was playing. She loved the theater, it seems she never missed a single premiere in Belgrade. She loved traveling to distant lands, primarily to the Near and Middle East. No one I know was better acquainted with almost all the significant remnants of ancient civilizations spanning from Turkey and Egypt to Syria, Jordan, Lebanon, Israel, across the Caucasus –

Georgia and Armenia all the way to Iran ... She was thrilled to have realized her dream of visiting the birthplace of her ancestors – Albanian Moskopolje. With each trip, she brought back precious experiences and memories supported by numerous photographs and often accompanied by a piece of old jewelry – a small kilim, an elegant scarf, a belt, ceramics or an unusual cross for her vast collection... The apartment on Braće Jugović Street is filled with tangible traces of her travels, bearing witness to her interests, diverse impressions, encounters, and cherished life experiences.

Солун екскурзија. Ликовна академија, 1988. / Thessaloniki excursion. Academy of Fine Arts, 1988.

Фото / Photo: Горанка Матић / Goranka Matić

She was surrounded by a wide circle of school, faculty, and family friends, neighbors, and numerous traveling companions with whom she shared her passion for cultural landmarks and distant places of the world. She even loved them when she was critically inclined towards them. She spoke openly when she did not agree with someone or something; she was extremely clear in that respect, genuine, and often strict and unambiguous in her views.

She was a caring sister, but one cannot forget her dedication, love, and attention towards her nephew Marko, niece Milana, and their wonderful children which came first and last. She had embraced them with all her heart and instilled in them the same interest and need for art, in its broadest sense of culture, both contemporary and classical, to enrich and inspire their lives, to be a part of their lives, just as it has enriched and inspired her own life, alas, so abruptly and unjustly cut short.

Savo Popović

EN ROUTE BETWEEN TWO DESKS

An ordinary day in the life of Dr. Ivana Simeonović Ćelić, a scholar of art history, director of the first private Zepter Museum, entailed continual trips between her office desk at the museum, where she would sit for approximately 11 hours a day, and then back to her desk at her home, where she continued her work with unwavering dedication.

Стојан Ћелић и Ивана Симеонович Ћелић /
Stojan Ćelić and Ivana Simeonović Ćelić
Фото / Photo: Горанка Матић / Goranka Matić

On both desks, computers with material she was currently working on, materials waiting to be verified, photographs for publications she was preparing, texts by other authors she was reviewing, editing, and fine-tuning. Surrounded by piles of notes, reminders, pencils... Those two desks were her cats, her dogs, her pets from whom she never parted. In a way, they represented the culmination of her work, a testament to her all-encompassing devotion to art. As a librarian at the Academy of Fine Arts in Belgrade and later at the Faculty of Fine Arts, at the beginning of her impressive professional career, she wrote art critiques. She particularly took great pride in the one she wrote on a painting by Momčilo Antonović, that she finally managed to acquire for the Zepter Collection as the

museum's director. This was followed by the book *Parisian Conversations*, and then by numerous interviews with artists from our country and professors from the Faculty of Fine Arts, recorded interviews – now precious documentary materials, authorial texts, monographs... Ivana especially highlighted the one dedicated to Milo Milunović. She thoroughly explored Stojan Ćelić's entire oeuvre in monographs co-authored with Dr. Irina Subotić.

Ивана Симеоновић Ћелић / Ivana Simeonović Ćelić
Фото / Photo: приватна архива / private archive

Her impressive bibliography is to be published in its complete form in a monograph dedicated to her this fall. It testifies to the fact that there was no domain in the field of art history that Dr. Ivana Simeonović Ćelić did not explore and shed light on.

Following Ivana's demise, Madlena Zepter, the founder and owner of the Zepter Museum, ceased numerous activities of the museum, thus it became quite clear that Simeonović Ćelić had been carrying out the work of an institution, a task typically handled by entire teams in state museums, and even then not always with such success.

Everything was for the sake of

art, and through her dedication it benefited the Zepter Museum. The devotion to her work and the high esteem she enjoyed opened doors to numerous collaborations that would otherwise not have been possible. Whether it meant acquiring artworks for the museum collection, acceptance of authors to write for the various editions published by the museum, collaborations with other cultural institutions, such as the Lazar Vozarević Bequest in Sremska Mitrovica.

The dynamic changes of exhibitions throughout the year attracted an enormous number of art enthusiasts. The intelligent and well-thought-out exhibition policy Ivana Simeonović Ćelić established encompassed: current artistic production by renowned artists, exhibitions of those who had been unjustly forgotten, thus bringing back to the art scene many significant artists, exhibitions of young artists who had the opportunity to showcase publicly for the first time. Annually, the *Acquisitions* exhibition showcased artworks acquired by the museum, while the Museum's Gallery hosted guest exhibits from other collections and bequests.

Her interest to follow the current art scene took her from Čačak and the Nadežda Petrović Memorial to Kikinda and the International Symposium on Terracota Sculptures, to Banovci and the Macura Museum... She never missed exhibition openings in the galleries and museums of Belgrade. Anyone who followed exhibitions

professionally and passionately could not help but notice that she was the only director of an art institution who always attended such events while it was a rare occurrence to see curators from state museums and galleries.

Са сестром Даницом Симеоновић Зарић, 2018, Лос Анђелес / With sister Danica Simeonović Zarić, 2018, Los Angeles
Фото / Photo: Марко Зарић / Marko Zarić

Her passionate dedication to her work, her meticulous planning and execution of exhibitions and publications whether they featured her own texts or works by other authors, was truly impressive. When working on projects, she could be very demanding, thus creating problems for herself. She was known to dismiss some collaborators on a joint project with whose work she was dissatisfied while others would just give up. She imposed a pace that was hard to follow. However, she did not demand more from others than what she herself invested.

БИОГРАФИЈА

ИВАНА СИМЕОНОВИЋ ЋЕЛИЋ
(1947-2023)

Ивана Симеоновић рођена је 8. децембра 1947. у Београду. Основну школу и гимназију је завршила у Београду. Школске 1967/68. је уписала студије на Филозофском факултету – Одељење за историју уметности, где је и дипломирала у новембру 1972. године, код професора др Војислава Ј. Ђурића, са темом из националне историје уметности.

Године 1973. уписала је постдипломске студије на истом Факултету и после положених испита одбранила 1977. године магистарски рад *Старозаветне сцене у олтарским просторима црква средњовековне Србије*, код проф. др Војислава Ј. Ђурића. Паралелно са студијама на Одељењу за историју уметности Филозофског факултета, уписала студије је на Филолошком факултету – Одељење за романске језике /француски језик и књижевност, где је апсолвирала 1971. године са свим положеним испитима.

Докторску тезу под насловом *Апстрактна уметност – проширене границе реалности, Теоријске и историјске претпоставке са освртом на апстрактну уметност у Србији* одбранила је 15. марта 1991. на Факултету ликовних уметности у Београду. Ментор је био др Борис Петковски.

Од 1973. до 1984. године радила је у Библиотеци Факултета ликовних уметности у Београду.

Као стипендиста Француске владе боравила је осам месеци на стручном усавршавању у Паризу 1978/79. године.

Октобра 1984. године изабрана је за асистента на предмету Историја уметности на Факултету ликовних уметности, са намером проширења постојећег предмета на модерну националну историју уметности. Године 1991. изабрана је за доцента на предмету Историја југословенске уметности 20. века. Године 1995. је изабрана за ванредног, а 2000. за редовног професора историје уметности (средњи век и историја југословенске уметности 20. века).

Године 1994. оформила је Галерију Zepter у Београду и радила као њена уметничка директорка, организујући велики број ауторских изложби. У периоду

од 1994. до 2005. била је председница Управног одбора Фонда Мадлена Јанковић Zepter. Основала је 2010. године Музеј Zepter, први званично регистрован приватан музеј у Београду и до краја живота остала на позицији директорке. Поред стварања значајне колекције уметничких дела, посебну пажњу посветила је издавачкој делатности стручне литературе.

Од 1980. године била је члан, а током две године и секретар Друштва уметничких критичара СР Србије. Године 1981. примљена је за члана Југословенске секције Међународног удружења критичара (AICA) и од 1989. до 1991. била је члан Управног одбора овог Удружења. Од 2000. постала је члан по позиву УЛУПУДС-а, у Секцији за историју уметности, теорију и ликовну критику.

Остварила је велики број путовања у земљи и иностранству. Активно је учествовала у културном и друштвеном животу Београда и Југославије. Од 1986. до 1990. године била је члан Комисије за ликовну делатност Градске самоуправне интересне заједнице културе Београда. Била је члан редакције часописа: *Уметност, Ликовни живот, Ликовне свеске*; уметничких колонија: Почитељ, Студеница, Босански Нови, TERRA-Кикинда. Повремено је гостовала на радију и телевизији Београд. Била је члан многих селекционих жирија, жирија за награде на групним манифестацијама и селектор уметничких дела за изложбе. Током година често је била учесница у дискусијама, разговорима и на трибинама, организованим поводом различитих културних манифестација.

Добитница је више награда:

- 1983. године добила је Сребрну медаљу Универзитета уметности у Београду за успешан рад и постигнуте резултате на Факултету ликовних уметности;
- 2004. године додељена јој је Велика плакета са повељом Универзитета уметности у Београду у знак признања за изузетне заслуге и доприносе развоју Факултета ликовних уметности и Универзитета уметности у целини;
- 2011. године примила је Награду за животно дело УЛУПУДС-а за целокупно стваралаштво и допринос развоју примењених уметности и дизајна.

Говорила је француски и служила се енглеским језиком. Бавила се превођењем.

Поред низа студија, критика и интервјуа, објавила је неколико књига и уметничких монографија:

- NEDELJKO GVOZDENović, LJUBICA-CUCA SOKIĆ, MILOŠ BAJIĆ, STOJAN ĆELIĆ, ALEKSANDAR LUKOVIĆ. – *Likovne sveske* 9, Univerzitet umetnosti u Beogradu, Beograd, 1988.
- MILOŠ BAJIĆ. *Paralelni tokovi*. – Umetnički paviljon „Cvijeta Zuzorić”, Beograd, 1993.

- Irina Subotić i Ivana Simeonović Ćelić, STOJAN ĆELIĆ – ulje, pastel, akvarel, tapiserija, mozaik. – Clio, Beograd, 1996.
- Irina Subotić i Ivana Simeonović Ćelić, OLGA JANČIĆ. – Clio, Beograd, 1997.
- МИЛО МИЛУНОВИЋ. Непресушна тежња суштини сликарске материје и боје. – Српска академија наука и уметности, Београд – Црногорска академија наука и умјетности, Подгорица, 1997.
- БОЈЕ ВРЕМЕНА. – Clio, Београд, 2001.
- ПАРИСКИ РАЗГОВОРИ. – КОВ, Вршац, 2001.
- GLASOVI UMETNIKA. – Besjeda, Banja Luka, 2001.
- GALERIJA ZEPTEP 1994/2004. – Galerija Zepter, Beograd, 2004.
- Ivana Simeonović Ćelić i Ljiljana Ćinkul, STOJAN ĆELIĆ – grafike i crteži. – Zepter Book World, Beograd, 2008.
- MUZEJ ZEPTEP – KOLEKCIJA / ZEPTEP MUSEUM – COLLECTION. – Zepter Book World, Beograd, 2010.

Била је удата за академика Стојана Ћелића, сликара, критичара, професора универзитета.

Преминула је 20. марта 2023. године у Београду.

BIOGRAPHY

IVANA SIMEONOVIĆ ČELIĆ
(1947-2023)

Ivana Simeonović was born in Belgrade on 8th December 1947. She completed primary school and the gymnasium in Belgrade where she enrolled at the Faculty of Philosophy (school year 1967-1968), Department of History of Art and graduated (November 1972) with a thesis on national art history, under the supervision of Professor Dr. Vojislav J. Djurić.

She began postgraduate studies at the same Faculty (1973), and after passing her exams, defended her master's thesis "Old Testament Scenes in the Altar Spaces of Serbian Medieval Churches" (1977) under the supervision of Professor Dr. Vojislav J. Djurić. Parallel to her studies at the Faculty of Philosophy, Department of History of Art, she enrolled at the Faculty of Philology, Department of Romance Languages/French Language and Literature and successfully completed her graduate studies passing all the exams (1971).

She defended her PhD thesis titled "Abstract Art - Expanded Boundaries of Reality: Theoretical and Historical Presumptions with a Focus on Abstract Art in Serbia" (15 March 1991) at the Faculty of Fine Arts in Belgrade, under the mentorship of Dr. Boris Petkovski.

From 1973 to 1984, she worked in the library at the Faculty of Fine Arts in Belgrade.

As a recipient of a French government scholarship, she spent eight months on professional advancement in Paris (1978/1979).

She was elected teaching assistant (October 1984) for the subject: History of Art, at the Faculty of Fine Arts, with the intention of expanding the existing course to one on modern national art history; was elected assistant professor (1991) for the subject: History of Art - History of Yugoslav 20 Century Art; became associate professor (1995) and full professor (2000) for the subject: History of Art (Middle Ages and History of Yugoslav 20 Century Art).

Наспрамна страна / Opposite page
Манастир Вазнесење, Овчарско-кабларска клисура, 2020. / Vaznesenje monastery,
Ovčarsko-kablarska gorge, 2020
Фото / Photo: Марко Зарић / Marko Zarić

She established the Zepter Gallery in Belgrade (1994) and assumed the position of the gallery art director organizing numerous authorial exhibitions. From 1994 to 2005, she was the President of the Board of Trustees of the Madlena Janković-Zepter Foundation. In 2010, she established the Zepter Museum, the first officially registered private art museum in Belgrade, and remained its director until her demise. In addition to establishing a notable collection of artistic works, she devoted particular attention to publishing scholarly books on art.

She was a member of the Association of Art Critics of SR Serbia (from 1980) and Secretary of the Association for two years; became a member of the Yugoslav Section of the International Association of Critics (AICA) in 1981 and member of the Administrative Board (1989-91); member by invitation of ULUPUDS (Association of Applied Artists and Designers) Section for Art History, Theory and Art Criticism (2000).

She travelled extensively in our country and abroad. She actively participated in the cultural and social life of Belgrade and Yugoslavia. She was a member of the Belgrade Commission for Fine Arts of the City Self-Management Community of Interest for Culture (1986-1990); a member of the editorial board of the journals: *Art*, *Fine Arts Life*, *Fine Art Almanac*; member of the selection committee for art colonies: Počitelj, Studenica, Bosanski Novi, Terra-Kikinda; occasionally was a guest on radio and television programs in Belgrade; member of many selection juries, award jury member for group exhibitions and art selector for exhibitions. Throughout her career she participated in public and panel discussions on various cultural events.

She was recipient of several awards:

- In 1983, the Silver Medal by the University of Arts for her successful work and outstanding results at the Faculty of Fine Arts;
- In 2004, the prestigious Great Plaque with the Charter by the University of Arts in Belgrade in recognition of her outstanding achievements and contribution to the development of the Faculty of Fine Arts and the University of Arts;
- In 2011, the ULUPUDS Lifetime Achievement Award for her overall activity and contribution to the development of applied arts and design.

She was fluent in French and proficient in English and engaged in translation. Besides numerous studies, critiques, and interviews, she published several books and artist monographs:

- NEDELJKO GVOZDENOVIĆ, LJUBICA-CUCA SOKIĆ MILOŠ BAJIĆ, STOJAN ĆELIĆ, ALEKSANDAR LUKOVIĆ - *Fine Arts Almanac* no. 9, University of Arts in Belgrade, Belgrade, 1988
- MILOŠ BAJIĆ, *Parallel Streams*, Art Pavilion Cvijeta Zuzorić, Belgrade, 1993
- Irina Subotić and Ivana Simeonović Ćelić, *STOJAN ĆELIĆ*, Oil Paintings, Pastels, Watercolors, Tapestry, Mosaics, Clio, Belgrade, 1996

- Irina Subotić and Ivana Simeonović Ćelić, *OLGA JANČIĆ*, Clio, Belgrade, 1997
- MILO MILUNOVIĆ, *The Eternal Pursuit for the Essence of Painting and Color*, Serbian Academy of Sciences and Arts, Belgrade – Montenegrin Academy of Sciences and Arts, Podgorica, 1997
- *COLOURS OF TIME*, Clio, Belgrade, 2001
- *PARIS CONVERSATIONS*, KOV, Vršac, 2001
- *ARTISTS SPEAKING*, Besjeda, Banja Luka, 2001
- *ZEPTER GALLERY 1994/2004*, Zepter Gallery, Belgrade, 2004
- Ivana Simeonović Ćelić and Ljiljana Ćinkul, *STOJAN ĆELIĆ*, Prints and Drawings, Zepter Book World, Belgrade, 2008
- *ZEPTER MUSEUM – COLLECTION*, Zepter Book World, Belgrade, 2010

She was married to the academician Stojan Ćelić, painter, art critic, and university professor.

She passed away in Belgrade on 20th March 2023.

Винци на Дунаву, 2021. / Vinci on Danube, 2021
Фото / Photo: Марко Зарић / Marko Zarić

Издавач

Галерија Б2
Балканска 2
11000 Београд, Србија
тел: 011 20 55 017
e-mail: galerija@b2.rs
web: www.galerijab2.rs

За издавача

Драган Стојадиновић

Стручни савет

Јеша Денегри
Данијела Пурешевић
Немања Николић

Аутор поставке и уредник каталога

Драгица Вуковић

Организација и продукција

Бојан Муждека

Текстови

Ирина Суботић
Саво Поповић

Лектура

Марина Миладиновић

Превод

Ванда Перовић

Фотографије

Горанка Матић
Владимир Поповић
Марко Зарић

Прелом

Жолт Ковач

Штампа

Алта Нова, Београд

Тираж

300

Publisher

Gallery B2
Balkanska 2
11000 Belgrade, Serbia
tel +381 11 20 55 017
e-mail: galerija@b2.rs
web: www.galerijab2.rs

For Publisher

Dragan Stojadinović

Gallery Council

Ješa Denegri
Danijela Purešević
Nemanja Nikolić

Exhibition Author and Catalogue Editor

Dragica Vuković

Organization and Production

Bojan Muždeka

Texts

Irina Subotić
Savo Popović

Proofreading

Marina Miladinović

Translation

Vanda Perović

Photographies

Goranka Matić
Vladimir Popović
Marko Zarić

Layout

Žolt Kovač

Printed by

Alta Nova, Belgrade

Circulation

300

CIP - каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

75.071.1:929 Симоновић Ћелић И.(083.824)

ИВАНА Симеоновић Ћелић : сећање... = Ivana Simeonović Ćelić : memory... : Галерија Б2, Београд, јул-август, 2024. / [текстови Ирина Суботић, Саво Поповић] = [texts Irina Subotić, Savo Popović] ; [фотографија Горанка Матић, Владимир Поповић, Марко Зарић] = [photography Goranka Matić, Vladimir Popović, Marko Zarić] ; [превод Ванда Перовић] = [translation Vanda Perović]. - Београд : Галерија Б2 = Belgrade : Gallery B2, 2024 (Београд : Алта Нова = Belgrade : Alta Nova). - 32 стр. : илустр. ; 23 cm --

Упоредо срп. текст и енгл. превод. - Тираж 300.

ISBN 978-86-6054-041-8

а) Симоновић Ћелић, Ивана (1948-2023) -- Изложбени каталози

COBISS.SR-ID 148671753

Захваљујемо се Милани и Марку Зарићу
на помоћи у реализацији изложбе

We would like to thank Milana and Marko Zarić
for their help in realization of the exhibition

Пријатељи пројекта

C'EST MOI
art jewellery

PAVILION
BELGRADE

Република Србија
Министарство културе

ГАЛЕРИЈА Б2
Балканска 2
11000 Београд, Србија
тел: 011 20 55 017
e-mail: galerija@b2.rs
web: www.galerijab2.rs